

Love and Marriage in Sefer Hoshea

Rabanit Leah Herzog, M.Ed.

I. Introduction and Background

1. הושע א:א-ב

א דבר-י-ה-נ-ה | אֲשֶׁר הָיָה אֶל-הוֹשֵׁעַ בֶּן-בְּאֵלִי בִימֵי עֲזִיָּה יוֹתֵם אָתּוֹ יְחִזְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבֵימֵי יִרְבֵּעָם בֶּן-יֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
ב תַּחֲלֶת דְּבָרֵי-ה-נ-ה בְּהוֹשֵׁעַ (פ) וַיֹּאמֶר י-ה-ו-ה אֶל-הוֹשֵׁעַ לֵךְ קַח לָךְ אִשָּׁת זְנוּנִים וְיִלְדֵי זְנוּנִים כִּי יִזְנֶה תִזְנֶה הָאָרֶץ מֵאֲחֶרֶי יְהוֹנָדָה

2. סדר עולם פרק יט-כ

פרק יט

...מיכן אתה מחשב כמה שנים פרנס אלישע את ישראל, מי"ט שנה ליהושפט, ועד עכשיו, היו יותר מששים שנה...

פרק כ

(... חזון ישעיהו בן אמוץ וגו' (ישעיה א א), דבר ה' אשר היה אל הושע וגו' (הושע א א), דברי עמוס אשר היה וגו' (עמוס א א), דבר ה' אשר היה אל מיכה המרשתי וגו' (מיכה א א) **מלמד שכולן נתבאו בפרק אחד**, אבל אי אתה יודע מי קדם את מי, כיון שאמר תחלת דבר ה' בהושע וגו' (הושע א ב), ובעמוס הוא אומר שנתים לפני הרעש (עמוס א א), ובישעיה הוא אומר בשנת מות המלך עזיהו וגו' (ישעיה ו א), והוא היה ביום הרעש, דכתיב וינעו אמות הספים וגו' (שם ו ד), דבר ה' אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם וגו' (מיכה א א), מלמד שכולן קדמו את מיכה,

3. מלכים ב', יד: כא-כט

כא וַיִּקְחֻ כְּלִיעָם יְהוּדָה לְאֶת-עֲזַרְיָה וְהוּא בֶן-נִשֵּׁשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה וַיִּמְלְכוּ אוֹתוֹ תַּחַת אֲבִיו אֲמִצַּי הוּא
כב הוּא בָנָה אֶת-אֵילַת וַיִּשְׁבֶּהָ לִי יְהוּדָה אַחֲרַי נָשִׁי בִּיהַמְלָךְ עַם-אֲבֹתַי יוֹ:
כג בְּשָׁנֹת חֲמִשָּׁעֶשְׂרֵה שָׁנָה לְאֲמַצְיָהוּ בֶן-יֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלָךְ יִרְבֵּעָם בֶּן-יֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה הָיָה
כד וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי י-ה-ו-ה לֹא סָר מִכָּל-חַטָּאוֹת יִרְבֵּעָם בֶּן-נָבֹט אֲשֶׁר הִטִּיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כה הוּא הִשְׁבִּיב אֶת-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְבָּא חֲמַת עַד-יָם הָעֶרְבָה כְּדָבָר י-ה-ו-ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד-עֲבַדּוֹ יוֹנָה בֶן-אֲמִתִּי הַנְּבִיא אֲשֶׁר מָגַת הַחַרָּב
כו כִּי-רָאָה י-ה-ו-ה אֶת-עֲנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרָחֵק וַאֲפָס עֲצוֹר וַאֲפָס עֲזוּב וְאֵין עֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כז וְלֹא-דָבָר י-ה-ו-ה לְמַחֲזֹת לְאֶת-נַפְשָׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁלַח בְּיַד יִרְבֵּעָם בֶּן-יֹאָשׁ שׁ:
כח וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יִרְבֵּעָם וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר-נִלְחָם וְאֲשֶׁר הִשְׁבִּיב אֶת-דִּמְשָׁק וְאֶת-חֲמַת לַיהוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל הֵלֵא-הֶם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כט וַיִּשְׁכַּב יִרְבֵּעָם עַם-אֲבֹתָיו עִם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ זְכַרְיָה בֶּן תַּחֲתָי יוֹ:
4. פסחים עז.

דבר ה' אשר היה אל הושע וגו' בימי עזיהו יותם אחז יחזקיה מלך יהודה בפרק אחד נתבאו ארבעה נביאים וגדול שבכולן הושע

שנאמר תחלת דבר ה' בהושע וכי בהושע דבר תחלה והלא משה עד הושע כמה נביאים אמר רבי יוחנן תחלה לארבעה נביאים שנתנבאו באותו הפרק ואלו הן הושע ישעיה עמוס ומיכה

אמר לו הקדוש ברוך הוא להושע בניך חטאו והיה לו לומר בניך הם בני חנוניך הם בני אברהם יצחק ויעקב גלגל רחמין עליהן לא דיו שלא אמר כך אלא אמר לפניו רבונו של עולם כל העולם שלך הוא העבירים באומה אחרת

אמר הקדוש ברוך הוא מה אעשה לזקן זה אומר לו לך וקח אשה זונה והוליד לך בנים זנונים ואחר כך אומר לו שלחה מעל פניך אם הוא יכול לשלוח אף אני אשלח את ישראל שנאמר ויאמר ה' אל הושע לך קח אשת זנונים וילדי זנונים וכתוב וילך ויקח את גמר בת דבלים גמר אמר רב שהכל גומרים בה

II Terms of Endearment

5. "בן"

שמות ד: כב-כג

כב וְאֶמְרָתָּ אֶל־פְּרָעֹה כֹּה אָמַר יְ-הוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

כג וְאֶמְרָ אֵלָיו שְׁלַח אֶת־בְּנִי יְיָ עַבְדִּי וְתִמְאַץ לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הֹלֵךְ אֶת־בְּנוֹךְ בְּכֹרִי

דברים יד: א

א בָּנִים אֲתֵמָּם לִי יְ-הוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתֵּן דָּדוֹ וְלֹא אֶת־שֵׁמוֹ קִרְתָּהּ בֵּין עַיְנֵיכֶם לְמַעַן

"אשה"

שיר השירים א: ב

שְׁכִיר הַנְּשִׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה הִיא

ב יִשְׁקֶנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי יִטְוֹבִים דִּדְיָךְ מִיָּוֶן

רש"י

ואומר אני, שראה שלמה ברוח הקודש שעתידין ישראל לגלות גולה אחר גולה, חורבן אחר חורבן, ולהתאונן בגלות זה על כבודם הראשון, ולזכור חיבה ראשונה אשר היו סגולה לו מכל העמים לאמר (הושע ב ז) אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה, ויזכרו את חסדיו ואת מעלם אשר מעלו, ואת הטובות אשר אמר לתת להם באחרית הימים. ויסד הספר הזה ברוח הקודש, בלשון אשה צרורה אלמנות חיות, משתוקקת על בעלה, מתרפקת על דודה, מזכרת אהבת נעוריה אליו, ומודה על פשעה. אף דודה, צר לו בצרתה, ומזכיר חסדי נעוריה ונוי יופיה וכשרון פעליה, בהם נקשר עימה באהבה עזה, להודיעה כי לא מלבו ענה, ולא שילוחיה שילוחין, כי עוד היא אשתו והוא אישה, והוא עתיד לשוב אליה.

שיר השירים ג: יא

צִאֲנֶיהָ וְרֵאֶנָּה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְכָּהּ שְׁלֵמָה בְּעֶטְרָהּ שְׁעֵטְרָהּ לֵן אֲמוֹל בִּינֹם חֲתָנָתוֹ וּבִינֹם שְׁמִתָּת לֵב זִי (ס)

רש"י

בִּינֹם חֲתָנָתוֹ. יום מתן תורה, שְׁעֵטְרוֹהוּ לָהֶם לְמִלְכָּה וְקִבְּלוּ עָלָיו:

"אשה זונה"

1. וַיֹּאמְרוּ הַכּוֹזֵנָה יַעֲשֶׂה אֶת אַחֲזָנָהּ. (בראשית ל"ד: א)
2. וַיִּרְאֶה יְהוּדָה וַיַּחֲשֹׁבָה לְזֹנָה כִּי כִסְתָהּ פָּנֶיהָ. (בראשית ל"ח: ט)
3. יְהִי כְמִשְׁלֵשׁ חֲדָשִׁים וַיֵּגֶד לַיהוּדָה לֵאמֹר זָנָתָה תָמַר כָּלְתָהּ וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזָנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשְׁרָף. (בראשית ל"ח: כ"ד)
4. פֶּן תִּכְרֹת בְּרִית לַיּוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָהּ וְאָכְלָתָּ מִזִּבְחֹהּ. (שמות ל"ד: ט"ו)
5. אֵל תִּחַלֵּל אֶת בִּתְּהָ לְהַזְנוֹתָהּ וְלֹא תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמִלֵּאָהּ הָאָרֶץ זָמָה. (ויקרא י"ט: כ"ט)
6. וְבֵת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תִחַל לְזָנוֹת אֶת אִבְיָהָ הִיא מִחֻלָּלָה בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף. (ויקרא כ"א: ט')
7. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּחוּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתָּם זָנוּיִם אַחֲרֵיהֶם. (במדבר ט"ו: ל"ט)
8. יְהִי כְרָאוֹת יְהוֹרָם אֶת יְהוֹאֵל וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם יְהוֹאֵל וַיֹּאמֶר מָה הַשָּׁלוֹם עַד זָנוּנֵי אִיזָבֵל אִמְךָ וְכִשְׁפִּיָּה הַרְבִּיּוּ. (מלכים ב ט': כ"ב)

III Hoshea 1-2

אברבנל

הכוונה הכוללת בנבואה הזאת היא ליעד על גלות מלכות ישראל וגם כן על גלות בני יהודה וירושלם, וייעד עם זה על פקידת בית שני ושעשרת השבטים לא ישובו בה והודיע עוד הגלות האחרון הזה אשר הלכו בו בני בית שני, וייעד שבאחרית הימים ירחם השם את ישראל ועל יהודה ויקבץ הגליות כולם על אדמת הקדש ולא יהיו עוד לשתי ממלכות אבל יתאחדו במלכות אחת ואחריי תם ישגא מאד בדבוק האלהי ובברכת התבואות יותר מכל אשר היה בימים הראשונים וזה ביאור הפסוקים על הכוונה הזאת:

מלבי"ם

והנה המפ' נתקשה להם הענין איך צוה ה' להנביא לקחת אשת זנונים? וע"כ יאמר הראב"ע שזה היה רק במראה הנבואה, והת"י יפרשו בדרך משל ואין מזה הכרח. כי הושע לא היה כהן וזונה אינה אסורה לישראל. והלא מצאנו שצוה ה' להנביא גם דברים שלא יאותו כפי חקי התורה והיה הוראת שעה, כמו שצוה ליחזקאל לגלח בתער פאת ראשו וזקנו, ואליהו הקריב בשעת איסור הבמות:

?Marriage or Divorce

הושע פרק א

(א) דְּבַר־יְקוֹק אֲשֶׁר הָיָה אֶל־הוֹשֵׁעַ בֶּן־בְּאֵרִי בִּימֵי גִזְיָה יוֹתָם אֶתֹּו יְחִזְקִיָּה מֶלֶכִּי יְהוּדָה וּבִימֵי יִרְבֵּעָם בֶּן־יֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: (ב) תִּחַלֵּת דְּבַר־יְקוֹק בְּהוֹשֵׁעַ (פ) וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֶל־הוֹשֵׁעַ לֵךְ קַח־לָךְ אִשָּׁת זָנוּנִים וְיִלְדֵי זָנוּנִים כִּי יִזְנֶה תִזְנֶה הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי יְקוֹק: (ג) וַיִּלְךְ וַיִּקַּח אֶת־גִּמְרֵי בַת־דִּבְלַיִם וַתְּהֵרָה וַתֵּלֶד־לּוֹ בֵּן: (ד) וַיֹּאמֶר יְקוֹק אֵלָיו קְרָא שְׁמוֹ יִזְרְעֵאל כִּי־עוֹד מַעֲט וּפְקַדְתִּי אֶת־דָּמִי יִזְרְעֵאל עַל־בִּגְדֵי יְהוָה וְהִשְׁבַּתִּי מִמִּלְכּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: (ה) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא וְשֵׁ בְרַתִּי אֶת־קִנְשָׁת יִשְׂרָאֵל בַּעֲמֻק יִזְרְעֵאל: (ו) וַתְּהֵרָה עוֹד וַתֵּלֶד בֵּת וַיֹּאמֶר לוֹ קְרָא שְׁמָהּ לֹא רַחֲמָה כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם אֶת־בִּגְדֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יִנְשָׂא אִשָּׁא לָהּ ס: (ז) וְאֶת־בִּגְדֵי יְהוּדָה אֲרַחֵם וְהָיָה וְשָׁעֲתִים בִּיקוֹק אֵל־הֵיחָם וְלֹא אֲשִׁיעֵם בְּקִשָּׁת וּבְחֶרֶב וּבְמִלְחָמָה בְּסוּסִים וּבְפָרָשִׁים ים: (ח) וַתִּגְמַל אֶת־לֹא רַחֲמָה וַתְּהֵרָה וַתֵּלֶד בֵּן: (ט) וַיֹּאמֶר קְרָא שְׁמוֹ לֹא עֲמִי כִּי אִתָּם לֹא עֲמִי וְאֹנִכִּי לֹא אֶאֱהָיָה לָכֶם ס: (ס)

א:ג רש"י

את גומר. רבותינו אמרו כך שמה על שם זנותה שהכל גומרין בה ודשין בה כדבלה, וי"ת גומר שאם ישובו מדרכם גמרה פורענותם ואם לאו יהיו כנובלת מתאנה

Ambiguity Reveals Ambivalence

הושע פרק ב

(א) וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסְפָּר וְהָיָה בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר־יֵאמָר לָהֶם לֹא־עָמִי אַתֶּם יֵאמָר לָהֶם בְּנֵי אֵל־חַיִּים (ב) וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי יִיְהוּדָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִחַדּוּ וְשָׁמָּה לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וְעָלּוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרַע אֵל: (ג) אֲמָרוּ לְאַחֵיכֶם עָמִי וְלֹא־ח וְתִכְּכֶם רַחֵם: (ד) רִיבוּ בְּאִמְכֶם רִיבוּ כִּי יִהְיֶה לָא אֲשֶׁר־יֵאמָר לָא־אִשָּׁה וְתִסָּר וְנוֹנִיָּה מִפְּנֵיהָ וְנִאֲפֹכִיָּה מִבְּנוֹ שָׁד יָהּ:

(ה) פְּרִיאֲפִשְׁטִיטָנָה עֲרֻמָּה וְהִלְצִיתִיהָ כִּי־זָם הִנֵּה לְדָהּ וְשִׁמְתִיהָ כַּמִּדְבָּר וְשִׁתְּהָ כַּאֲרֵץ צִיָּה וְהִמְתִּיהָ בַצֶּמֶח: (ו) וְאֶת־בְּנֵיהָ לֹא אֲרַחֵם כִּי יִבְנִי וְנוֹנִים הֵם: (ז) כִּי זָנְתָה אִמָּם הַבִּישָׁה הַזֹּאת כִּי אֲמָרָה אֶלְכָּה אַחֲרֵי מֵאֲהָבִי נִתְּנִי לַחֲמִי וְיִמְיָמִי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי שָׁמָּה וְשָׁקוּ יִי:

(ח) לֵכָה הַנְּנִישָׁן אֶת־דִּרְכָּךְ בְּסִירִים וְגַם דִּרְתִּי אֶת־גְּדֻלָּהּ וְנִתְּיבוֹתֶיהָ לֹא תִמְצָא:

(ט) וְרִדְפָה אֶת־מֵאֲהָבֶיהָ וְלֹא־תִשָּׁג אִתָּם וּבִקְשָׁתָם וְלֹא תִמְצָא וְאֲמָרָה אֶלְכָּה וְאֲשׁוּבָה לֹא־אִישִׁי הֵךְ רֹאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אֶן מֵעַתָּה: (י) וְהִיא לֹא יָדְעָה כִּי אֶנִּי נִתְּנִיתִי לָהּ הִדְגָּן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וְכֶסֶף הַרְבִּיתִי לָהּ וְזָהָב עָשָׂנוּ לָבָּ עַל: (יא) לָכֵן אֲשׁוּב וְלִקְחֹתִי דָגְנִי לְבַעֲתוֹ וְתִירוֹשִׁי בְּמִוְעָדוֹ וְהִצְלִיתִי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי לְכִסּוֹת אֶת־עֲרוֹתָהּ: (יב) וְעַתָּה אֲגִלָּה אֶת־נִבְלָתָהּ לַעֲיִנִי מֵאֲהָבֶיהָ וְאִישׁ לֹא־יִצְלִינָה מִיָּדִי: (יג) וְהִשְׁבֵּיתִי כָּל־מְשׁוֹשֶׁה חֲגָה חֲדָשָׁה וְשִׁבְתָּהּ וְכָל מוֹעֵד: (יד) וְהִשְׁמַתִּי גִפְנֶיהָ וְהִתְאַנְתָּהּ אֲשֶׁר אֲמָרָה אֶתְנָה הִפָּה לִי אֲשֶׁר נִתְּנִילִי מֵאֲהָבִי וְשִׁמְתִים לִיעֹר וְאֶכְלָתָם חֵיט הַשֶּׁדֶה: (טו) וּפִקְדֹתַי עָלֶיהָ אֶת־יָמֶי הַבָּעֲלִים אֲשֶׁר תִּקְטִיר לָהֶם וְתַעֲד נִזְמָה וְחִלְיָתָהּ וְתִלְקָה אַחֲרֵי מֵאֲהָבֶיהָ וְאִתִּי שִׁכְתָּה וְאִם־יִקּוּק: (פ)

רד"ק על פסוק ח

לכן הנני שך את דרכך בסירים. שלא יוכלו לצאת מהעיר מפני החרב ולא יועילו מאהביה והם אשור ומצרים, או לפירוש אדוני אבי זכרוננו לברכה המזלות, והנה דרכה כאלו יש בה מסוכת חדק וקוצים שלא תוכל לעבור בה וכאלו גדורה בגזית שלא תוכל לעבור ולא תמצא נתיבותיה שהיתה הולכת בהם, פ

מלבי"ם על פסוק ח

לכן הנני שך את דרכך בסירים **מספר ההשתדלות שיעשה ה' להשיבה אליו** כמשל ההשתדלות שיעשה הבעל אל האשה המנא פת תחתיו, שיש לה דרך גדול קבוע שבו תצא כל יום מביתו ללכת אל המנאפים ושך את הדרך בסירים בל תוכל ללכת בו, ועדיין יש לה מקום לדבר עם הנואפים אחורי הגדר במקום שהגדר פרוץ, ועז"א וגדרתי את גדרה, ועדיין יש לה נתיבות צרות מיוחדות שתצא אליהם בנתיבות האלה, אמר שיקלקל אותן הנתיבות באופן שנתיבותיה לא תמצא עוד ובזה יכלא אותה להפרידה מן

הזונים עמה, ובנמשל שישנה סדרי המערכת ומשטריהם ויגדור בגדר סביב כל יוכלו להשפיע עליה טוב והצלחה ויקלקל כל המעשים והסגולות והטלמסאות שתעשה להריק את שפעם וברכתם, וגם שישית איבה בינה ובין העמים שכניה שבטחה במ שיבואו לעזר לה ושלמדה מעשיהם וכרתה עמהם ברית, ויגדור בעדה שלא תוכל לצאת אליהם ולהתחבר עמהם ולהתערב במ:

(טז) לִכְן הִנֵּה אֲנִי מַפְתִּיחָהּ וְהָ לַכְתִּיָּה הַמִּדְבָּר וּדְבַרְתִּי עַל לֵב ה': (יז) וְנָתַתִּי לָהּ אֶת־כָּרְמִיָּה לְמִשְׁם וְאֶת־עֵמֶק עֶכּוֹר לַפֶּתַח תְּקוּנָה וְעִנְתָּה שְׂמָה לְכִימִי וְעוֹרִיָּה וְכִיּוֹם עֲלִתָּה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: (ס)

(יח) וְהִנֵּה בַּיּוֹם הַהוּא נֹאֲם יְיָ וְלֹא־תִקְרָא אִישׁ וְלֹא־תִקְרָא לִי עוֹד בְּעַל י: (יט) וְהִסְרֹתִי אֶת־שְׁמוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיָּהּ וְלֹא־יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשֵׁם ה': (כ) וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית בַּיּוֹם הַהוּא עִם־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעִם־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרִמָּשׁ הָ אֲדָמָה וְקִשְׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה לְאִשְׁבּוֹר מִן־הָאָרֶץ וְהַשְׂכָּבְתִּים לֵב שֹׁחַ: (כא) וְאִרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאִרְשָׁתִּיךָ לִי בְצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: (כב) וְאִרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאַמוּנָה וּבְדַעַת אֶת־יְיָקוֹק: (ס)

(כג) וְהִנֵּה אֲנִי הוֹאֵה אֶת־נֹאֲם יְיָקוֹק אֶעֱנֶה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנֵנוּ אֶת־הָאֵל רִי: (כד) וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת־הַדָּג וְאֶת־הַתִּירְוֶשׁ וְאֶת־הַיָּדָהָר וְהֵם יַעֲנֵנוּ אֶת־זִרְעֵה אֵל: (כה) וְזִרְעֹתֶיךָ לִי בְּאָרֶץ וְרַחֲמֵי אֶת־לֹא רַחֲמָה וְאֶמְרָתִי לֹא־אֶעֱמִי־עַמִּי־אֶתָּה וְהוּא יֹאמַר אֵלֶּךָ י: (פ)

שמות כב-יד	
ב א נְכִי־יָהּ-יָהּ-יָהּ אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדֶּךָ ים:	יג לֹא תִרְצֹחַ: (ס)
ג לֹא יִהְיֶה ה' לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרָיִם עַל־פְּנֶיךָ	לֹא תִנָּאֶף: (ס)
ד לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ פֶּסֶל וְכָל־תַּחֲמוֹנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּנְחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם וּמִתַּנְחַת לֹא־רִי	
ה לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יָהּ-יָהּ-יָהּ אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־קָנָה פֶּקֶד עוֹן אָבֹת עַל־בְּנֵים עַל־נְשָׁלִים וְעַל־רַב־עַיִם לְשׁוֹנֵא י:	
ו וְעַשֵׂה חֶסֶד לְאֵלֶיךָ לֹא־הָבִי וְלֹא־הָבִי מִצִּוְתִי י: (ס)	
ז לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יָהּ-יָהּ-יָהּ אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנְקָה יָהּ-יָהּ-יָהּ אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא: (פ)	לֹא תִגְנוֹב: (ס)
ח זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ	לֹא־תַעֲנֶה בְּרַעַף עַד שֶׁ קָרַ: (ס)
ט שִׁשְׁתַּיִם יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂית כָּל־מְלֹאכֶתְךָ	
י וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לִי-יָהּ-יָהּ אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלֹאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וְאִמְּךָ תָרִיבְהָמָתְךָ וְגִרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ	
יא כִּי שִׁשְׁתֵּי־יָמִים עָשָׂה יָהּ-יָהּ-יָהּ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יָהּ-יָהּ-יָהּ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: (ס)	
יב כִּבְדָּה אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יָהּ-יָהּ אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל נָתַן לָךְ: (ס)	יד לֹא תִחַמֵּד בֵּית רַעַף לֹא־תִחַמֵּד אִשְׁת רַעַף וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְשׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעַף: (פ)